

ŠKOLA

Ještě jednou musím pochválit svou školu a hlavně učitelku. Nikdy mě nic tolik nebavilo se učit jako španělštinu. Vyloženě se těším na každou hodinu, a to i když vím, že to neumím, a nebo že nemám domácí úkol. Moje učitelka Mary říká, že vždy pozná, když dorazíme s Evou do školy, protože je škola v tu ránu vzhůru nohama. Možná je to trochu tím, že mi, jak všichni víte, moc nejde mluvit potichu a pomalu a nebo vůbec. Ale ona tomu také moc nepomáhá. Tuhle jsme třeba hráli s Evou a Jessiem takovou hru s kartičkami, kdy ona nám jednu ukázala a my soutěžili, kdo to dříve uhádne. Kristian nám několikrát přišel říct, že moc řveme, k čemuž nás však pobízeli právě naši učitelé. Nakonec se ale i on nechal strhnout a místo stěžování si, nás začal povzbuzovat.

Jak jsem již řekla, většina učitelů anglicky neumí a nebo jen hodně málo. Díky jejich špatné výslovnosti, kdy se nám pak snaží angličtinou vypomoci, vznikají celkem vtipné situace. Zatím mám dvě nejoblíbenější. Jednou jeden student psal příběh a zeptal se, jak se řekne „zatím co“ (anglicky while), ale Mary mu rozuměla „velryba“ (anglicky whale). A tak když ji pak ten příběh četl, byla uprostřed věta: „On vařil, velryba četla noviny.“ (místo: „On vařil, zatím co si četl noviny.“). Druhá oblíbená je, když Ryanovi jeho učitelka vyprávěla hrozně dlouhý příběh o svých přátelích a celou dobu používala slovo, které neznal. Proto se jí na konci toho vyprávění zeptal, co znamená. Dostalo se mu odpovědi „pštros“ (anglicky ostrich). Nejvíc překvapeně se na ni podíval, jak v tom příběhu o přátelích ve Francii, sakra figuroval pštros?! Ukázalo se, že neřekla „pštros“ (ostrich), ale „rukojmí“ (hostage).

Co se týče lekcí angličtiny, tak Hector už angličtinu nemá, ale místo toho učím Alicii a jejího přítele Joseho, což jsou dva mladí studenti a jsou celkem fajn.